

се откажа отъ решението си. И азъ, като тебе, пъхъ на хората, но никой не ме оцени. Поетътъ продължилъ пътя си въ гората, но срещу него изкочилъ единъ уплашенъ заекъ, спрѣлъ се на двата си крака и го загледалъ. — Какво ме гледашъ, страхливко? Какво искашъ да ми кажешъ? Ти си страхливъ, но азъ не се боя отъ смъртта. Ти си страхливъ, но поне можешъ да бѣгашъ. Въ този моментъ, той чулъ страшенъ ревъ, и срещу него излѣзла една голѣма мечка. Като видѣлъ мечката, поетътъ забравилъ своето отчаяние и удариъ на бѣгъ. Щомъ се видѣлъ вънъ отъ опасността, той въздъхналъ спокойно и си казалъ: Слава Богу, че съ бѣгъ можахъ да се спася отъ мечката! Иначе, кожата ми щѣше да отиде. Отъ този моментъ, поетътъ отново продължилъ работата си и билъ признатъ и оцененъ отъ хората като добъръ и даровитъ поетъ. Той не разбралъ езика на птичката и на заека, но разбралъ езика на мечката. Тя го направила истински поетъ. Тя го накарала да обикне живота, да не се страхува отъ изпитанията и герой да стане. Птичката и заекътъ му казвали, че докато е съ този умъ, да се страхува отъ живота и да се отказва да пѣе, отъ него нищо нѣма да излѣзе.

Съвременнитѣ хора се намиратъ въ положението на поета. Тѣ плачатъ, страдатъ, отчайватъ се, докато мечка ги срещне. Излѣзе ли мечка на пътя имъ, тѣ удриятъ на бѣгъ и забравятъ мѫчинотии, страдания, отчаяние и казватъ: Слава Богу, че спасихме кожата си! Като изучавате живота на хората, виждате, какви заблуждения сѫществуватъ между тѣхъ. Тѣ мислятъ, че сѫ свободни, че могатъ да правятъ, каквото искатъ. Като видятъ, че не е така, тѣ се отчайватъ и решаватъ да турятъ край на живота си. Обаче, излѣзе ли мечка насреща имъ, тѣ хукватъ да бѣгатъ и забравятъ и страдания, и мѫчинотии, искатъ да живѣятъ. Щомъ е дошълъ на земята, всѣки човѣкъ има специално предназначение, което непременно трѣбва да изпълни. Не само човѣкъ, но и всѣко животно има свое предназначение. Щомъ разбере своето предназначение, човѣкъ осмисля живота си и става радостенъ и доволенъ. Не разбере ли предназначението си, той ще бѫде недоволенъ отъ живота си и ще прави редъ погрѣшки. Съвременнитѣ хора сѫ неблагодарни отъ живота си, отъ